

αλκοολικούς, λήψη ναρκωτικών κ.ά.). Στις περιπτώσεις αυτές η επιληψία χαρακτηρίζεται "δευτεροπαθής".

- Στα νεογνά τα πιο συχνά αίτια είναι μεταβολικές διαταραχές (υπογλυκαιμία κτλ.), συγγενή νοσήματα, τραυματισμοί κατά τον τοκετό και εγκεφαλικές αιμορραγίες.

- Στα βρέφη και στα παιδιά συγγενή νοσήματα, λοιμώξεις, αγγειακές δυσπλασίες και τραυματισμοί.

- Στους ενήλικες τραυματισμοί, όγκοι, αγγειακές δυσπλασίες, λοιμώξεις και απότομη διακοπή αλκοόλ.

► Στο άλλο 50 % δεν υπάρχει σαφές αίτιο και η επιληψία χαρακτηρίζεται "ιδιοπαθής". Τα τελευταία χρόνια έχει βρεθεί ότι και σε αυτές τις περιπτώσεις υπάρχει υποκείμενη αιτία (μικροί καλοήθεις όγκοι, χρόνιες εκφυλιστικές παθήσεις κ.ά.).

Η επιληψία εκδηλώνεται με επεισόδια που ονομάζονται επιληπτικές κρίσεις.

► Αν ο ασθενής στη διάρκεια της κρίσης χάνει τις αισθήσεις του (δεν επικοινωνεί με το περιβάλλον), τότε η επιληπτική κρίση χαρακτηρίζεται γενικευμένη.

► Αν ο ασθενής στη διάρκεια της κρίσης δε χάνει τις αισθήσεις του, η κρίση χαρακτηρίζεται εστιακή. Μερικές φορές μια επιληπτική κρίση ξεκινά σαν εστιακή και συνεχίζεται σαν γενικευμένη ("γενικεύεται").

● Οι πιο συχνές μορφές γενικευμένων κρίσεων είναι οι τονικοκλωνικοί σπασμοί (Grand Mal) και η γνήσια αφαίρεση (Petit Mal).

- Οι τονικοκλωνικοί σπασμοί αποτελούν εκδήλωση είτε ιδιοπαθούς είτε δευτεροπαθούς επιληψίας. Η κρίση ξεκινά αιφνίδια με απώλεια των αισθήσεων και πτώση του ασθενούς στο έδαφος, κατά την οποία ο ασθενής μπορεί να τραυματισθεί.

Στη συνέχεια ακολουθεί η "τονική" φάση της κρίσης, με διάρκεια 10 δευτερόλεπτα περίπου. Κατά τη φάση αυτή ο ασθενής έχει ανοικτά τα μάτια, τους αγκώνες σε κάμψη, τις γροθιές σφιγμένες, τα δόντια κλειστά σφικτά και δεν αναπνέει (γι' αυτό συνήθως εμφανίζει κυάνωση, δηλαδή μελανιάζει). Στο τέλος της φάσης αυτής πολλές φορές ο ασθενής ουρεί πάνω του.

Ακολουθεί η "κλωνική" φάση της κρίσης με διάρκεια 1 - 2 λεπτά. Κατά τη φάση αυτή εκδηλώνονται βίαιοι σπασμοί στα τέσσερα άκρα και στο στόμα (ο ασθενής μπορεί να δαγκώσει τη